

Bilag 2.

Til Justitsministeriet.

Repræsentanter for undertegnede Organisationer: „Arbejderkvinders Oplysningsforening“, der bestaar af organiserede kvindelige Arbejdere indenfor de fleste Industrigrene i København, „Fagforeningen for kvindelige Arbejdere i Jern- og Metalindustrien“, i hvilken der er organiseret 3 000 kvindelige Arbejdere, „Afdeling 8 under Kvindeligt Arbejderforbund“, der repræsenterer de organiserede kvindelige Postbude, og „Verdensligaen for Sexualreform“, der har Afdelinger i 22 Lande, henvender sig til Landets Rigsdag i Anledning af Behandlingen af Forslag til en ny Straffelov.

Vi henstiller til Rigsdagen:

- 1) at den nye Straffelov *ikke* kommer til at indeholde Bestemmelser, der kan virke hindrende for Kendskab til og Brugen af forebyggende Midler mod Svangerskab;
- 2) at Afbrydelsen af et paabegyndt Svangerskab gøres tilladelig, naar dette sker ifølge den svangre Kvindes Villie og under betryggende Former paa Hospital eller Klinik ved lægekyndig Bistand.

Motiveringen for dette Andragende er:

1) Selv den gamle Straffelovs haarde Bestemmelser har ikke kunnet forhindre, at Fosterfordrivelse foregaar i utalte Tilfælde. Kun har Straffebestemmelserne ført til, at Loven paa dette Omraade væsentlig rammer de ubemidlede Kvinder, thi hvor der er Penge, vil der hyppigt ogsaa gives Udveje som Udenlandsrejser etc. Det har derimod bragt Død og livsvarige, svære Sygdomme over mange mindre heldigt stillede Kvinder, at de har søgt at hjælpe sig selv ved farlige Midler eller har henvendt sig til ukyndige Hjælpere; de talrige Barnemordssager maa ogsaa ses som en Konsekvens af denne Mangel i vor Lovgivning.

2) Den danske Stat har ikke omgærdet Moderskabet med en saadan Beskyttelse, at de arbejdende Kvinder med Tryghed og Glæde kan imødesee ethvert Barns Fødsel. Et Barns Fødsel er ofte en Ulykke for en Arbejderkvinde. Den *arbejdende Kvinde* maa derfor kunne forlange, at der under disse Omstændigheder i Loven gives hende Ret til at fjerne et Foster, som hun ikke ønsker Udvikling.

3) Vi anser ikke Svangerskabsafbrydelse i sig selv for at være ønskelig — tværtimod. Men vi anser Strafbarheden for ganske uegnet til at modvirke Svangerskabsafbrydelsen. Efter vor Mening er det bedst egnede Middel under de forhaandenværende Forhold den videst mulige Udbredelse af Kendskabet til befrugtningforebyggende Midler.

4) Den danske Offentlighed turde være moden for en saadan Lov. En ny Moral paa det seksuelle Omraade er ved at udvikle sig. Herfor kan blandt andet anføres den Omstændighed, at Nævningeinstitutionen i mere end eet Tilfælde har tilsidesat den forældede Straffelovs Paragraffer ved at frikende selv ved Drab af levende